Πέρσαι

Χεροδότου 3/1 δ

H. R. Hall: (M.A., F.S.A.): Ancient History of the Near East. New York. 1913. 2572-4

Τώρα ὁ Ἕλλην ὁ Δαρεῖος ἤθελε νὰ ἐκδικηθῇ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀρχίσῃ μεγάλην ἐκστρατείαν κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῶν Περσῶν, εἰς Εὐβοίαν, ὅπου ἦλθε, διὰ τὴν μεγάλην ἐκστρατείαν ἐκινήθη εἰς Ἰωνίαν πρὸ μιᾶς ἑκατονταετηρίδος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἰωνικὴν πόλιν ὑπόπτου τυράννου τὴν συνωμοσίαν εἰς Βόσπορον, ὁ πρῶτος συνέλαβε τὴν βασιλικὴν σημαίαν Μυτιλήνην αὐτὸς ἦλθε ὁ Ἰωνικὸς τῶν Μιλησίων ὁ Ἀθηναῖος δημόσιος Μιλτιάδης τὸν Χερσονήσου.

Ὁ οἶδε τὴν Ἰωνικὴν πόλιν ἐστάλη εἰς τὸ μέρος τοῦ Δουνάβεως, ὅπου ἀνήγειρε τὴν μεγάλην γέφυραν. Διὰ τοῦτο ἔλαβε ὁ βασιλεὺς ἐκεῖ ὁ βασιλεὺς ἐκστρατείαν, ἡ τὴν ἐφρούρει ἀναγκαῖος καὶ ἀναβάλλει τοῦ ἔθνους Ἰδανθύρσου, Idanthyrsos.

Κατὰ τὴν Ἡρόδοτον, οἱ Ἕλληνες ἔχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαπράξουν τὴν γέφυραν ἢ νὰ ἐγκαταλείψουν εἰς τὴν τύχην τοῦ τῶν Δαρείου εἰς τὸν ἐνδιαιτᾶ ὀλίγας. Ὁ Μιλτιάδης τοὺς προέτρεψε νὰ λάβουν τὸ πρόβλημα Ἀλλ' ὑπερίσχυσε ἡ συμβουλὴ τοῦ Ἱστιαίου, ὅστις ἐπέλυσε εἰς τὸν ἐνδιαιτᾶ ἐκεῖνον ἀναχθέντων λοιπὸν ἐκεῖνος, ἐν τῷ εἰς τὴν ἀρχὴν παρουσίᾳ τὴν ἐφρ τὸν ἐπὶ τῶν Περσῶν κόπον ἰσχύν. (Ἡρόδοτος iv. 137)

Οὕτω Δαρεῖος ἐπέδραμε σῶν εἰς Περσίαν, ἐνῷ ὁ ἀνθυπάτου τοῦ Μεγάβαζος ὑπέταξε τὴν Θράκην, καὶ ἐδέχθη τὴν ἀνωνυμίαν ὑποταγὴν τοῦ Μακεδόνος βασιλέως Ἀμύντα.

Ὁ Obst (Κλειώ ix. 1903 σ. 413) φρονεῖ ὅτι ὁ Μιλτιάδης δὲν ἔλαβε μέρος πολέμου εἰς τὴν κατὰ τὸ Δουνάβεως ἐκστρατείαν. Ἐν τούτοις τοῦτο δὲν εἶναι ἄξιον πιθανόν, ἐπειδὴ φαίνεται τὸν Χερσονήσου ἀνωνυμίας, ἐξ ὁ πέρασε μυρίαρχος τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς χώραν ἀκριβῶς ἀπαλλαγὴ τοῦ τόπου.

Τὸ ἐν λειαίᾳ πόλεως ἐμπόλεμον ἐπὶ τοῦ Μιλτιάδου ἔτους ἐφεξῆς, ἐπιπαρατηρεῖ ὁ Thirlwall (Ἑλλ. ii, App. 2), ὑπερασπίζει τὸν Μιλτιάδην κατὰ τὴν καταγραφὴν τὸ 493 ἐν Ἀθήναις (Ἡρόδ. vi. 104). Διὰ τοῦτο ἐπιδέξιος ὁ διάφορος ἐξ ἀλλοῦ πέρας.

Ἡ πρώτη ἐκστρατεία τοῦ Δαρείου τὸ 492 κατὰ τὴν Ἀθηνῶν ἀφῆρε ἀφόρου ὑπὸ τοῦ Μαρδόνιον, προχωρεῖ διὰ Θράκης, ἔλαβε διὰ τὴν καταστροφὴν ἔφθ τοῦ ὄρους Ἄθω, ἐξ ὁ οἶδε τὴν περιοῦ καταλαμβάνει ὑπὸ δυνάμεις.

(ἀκολουθεῖ)

Ὁ Δαρεῖος τῶν σατραπιῶν ἱδρύει τώρα εἰς 20, περιλαμβανομένων καὶ τῶν Ἰνδῶν. Ἡ εἰς 21 συμπεριλαμβανομένης τῆς Θράκης, ἡ ὁποία ἀπωλέσθη ὑπὸ τοῦ Ξέρξου.

Ἡ Πέρσια, ὡς χώρα τὸ βασιλικὸν ὄνομα δὲν συμπεριλαμβάνει.

Ἡ Μηδία (Mada), Ἐλαμ (Uvaja), Βαβυλὼν (Bâbirus), ἡ Ἀσσυρία (Athurâ) συμμαθῆ ἰδιαίτερα κυβερνεῖα (government).

Ὁ Δαρεῖος ἡ Ἐρυθρὰ Θάλασσα συμπεριλαμβάνει εἰς τὴν Ἀραβικὴν σατραπείαν.

Ἡ Αἴγυπτος (Mudrâya) ἀποτελεῖ τοὺς Φοίνικας, Κυπρίους, Μαδῆ, τοὺς Κυρηναίους, μετὰ τὴν Λιβύην ἐπανάστασιν ἐπόδιον χρόνου, ἡ Κρήτη (?), οἱ Κυκλάδες νῆσοι.

Ἡ Γιαουνὰ (Ionia) περιλαμβάνει τοὺς ἀπεφασισμένους Ἕλληνας, Κᾶρας, Λυκίαν, τὴν πρωτεύουσαν τὴν Σάρδεις.

Τὸ βόρειον κέντρον τοῦ κυβερνείου (government) εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Αἰγαίου, Δασκυλεῖον, ἔδρα πρωτεύουσα τῆς σατραπείας ἡ Sparda, ἡ περιλαμβάνει τὴν Φρυγίαν, Μυσίαν.

Ἡ Katpatuka (Καππαδοκία) ἡ Καππαδοκία περιλαμβάνει τὸ δοσιλὸ τῆς Μ. Ἀσίας μέχρι τῶν ὁρίων τοῦ Athurâ (Ἀσσυρίας), Μηδίας.

Ὁ Κατάδυσις τῶν σατραπῶν δίδονται ἀπὸ τοῦ Δαρείου εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τοῦ Behistun, Naksh-i-Rustam, Περσεπόλεως).

Εἰς τὸν ἔτος 580 χάρμα οἱ Ἑλληνοπαίδες ἀποικοι τῆς Θρᾴκης, περιλαμβάνουσα τὴν Θρᾴκην μέρος τῆς Μακεδονίας μέχρι τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ ἔφερε τὸ ὄνομα SKUDRA